

Debreceni Ítéltábla

Pf.I.20.284/2025/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (cím) felpereseknek – a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt alperes neve (cím) alperessel szemben személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.21.322/2024/12. számú, a 10.P.21.332/2024/16. sorszám alatt kiegészített ítélete ellen az alperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, azt fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül az általános forgalmi adót is tartalmazó 47 625 (negyvenhétezer-hatszázhuszonöt) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy legkésőbb ezen ítélet meghozatalától számított 60. (hatvanadik) napig fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára 120 000 (százhuszezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes nős, öt gyermek édesapja; 2010. és 2018. között a J. országgyűlési képviselője, 2019. és 2024. között a Megyei Jogú Város megnevezés Közgyűlésében önkormányzati képviselő volt. Az alperes adja ki a www.h.n.hu internetes hírportált, ahol 2022. július 25. napján „Szexuális botrányok sorozata a J.-ban” címmel jelent meg újságcikk. A cikkben az alperes valótlanul híresztelte, hogy „Az ötgyerekes, nős K. G. szexbotránya sem maradt titokban. A párt frakciójának tagja a J. I. T.-ban tevékenykedő fiatalkorú hölgygel folytatott szexuális kapcsolatot, az ügyről pedig V. G., volt pártelnök is tudott, aki megpróbálta eltussolni, a „keresztény-nemzeti” párt számára kényes esetet.” Azonos tartalmú cikk jelent meg 2022. júliusában összesen húsz, az alperes által üzemeltetett online média felületen (vármegyei hírportálok és M. N.). Ezt megelőzően ugyanezen tényállítás megjelent 2016-ban a ripost.hu nevű portálon két alkalommal, amit az o...o.hu oldal is átvett. Az ezen híroldalt üzemeltető alperesi jogelőd N. W. M. G. Kft.-vel szemben indított perben a bíróság jogerősen megállapította, hogy ugyanezen tényállításokkal a jogelőd megsértette a felperes

jóhírnevét és kötelezte sérelemdíj megfizetésére. A Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.1../2021/4. számú jogerős ítéletében továbbá megállapította, hogy jelen per alperese a 2016. szeptember 2. napján közzétett ugyanezen tényállításokkal megsértette a felperes jóhírnevét és az alperest sérelemdíj megfizetésére kötelezte. A r....t.hu internetes oldalon megjelent újságcikk kapcsán folyamatban volt sajtóhelyreigazítási perben továbbá a Kúria Pfv.IV.20.7../2018/4. számú ítéletével hatályában fenntartott jogerős ítélet a sajtóhelyreigazítást is elrendelte.

[2] A felperes gyermeke osztálytársától tudomást szerzett az újságcikk tartalmáról, ezért a felperes magyarázkodásra kényszerült; a felperesről lakókörnyezetében az újságcikkben foglalt valótlan tényállítás miatt egy számára kellemetlen, kínos pletyka indult meg.

[3] A felperes a keresetében kérte annak a megállapítását, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a per tárgyát képező valótlan állításaival, továbbá kérte kötelezni 1 500 000 forint sérelemdíj és annak 2022. július 25. napjától számított késedelmi kamati és perköltsége megfizetésére. Jogi érvelése szerint a cikk a magánéletére nézve tartalmaz valótlan és sértő tényállítást, amelyet közéleti szereplőként sem kell tűrnie. A köztudomásúlag megállapíthatóan őt ért nem vagyoni hátrány alapján kérte az alperest sérelemdíjban marasztalni. Hivatkozott a sérelemdíj büntető funkciójára, és arra, hogy vele szemben az alperes lejárató kampányt folytat; kifejezetten rosszhiszeműen járt el, hiszen, mind jogelődje, mind az alperes esetében ugyanezen tényállítás valótlanosságát, már több jogerős bírósági ítélet is megállapította.

[4] Az alperes érdemi ellenkérelmében elsődlegesen kérte a kereset elutasítását, másodlagosan kérte a sérelemdíj 200 000 forintban való megállapítását a kamatfizetési kötelezettség mellőzése mellett. Perköltséget felszámított. Nem vitatta, hogy a sérelmezett tényállítást bizonyítani nem tudja. Érvelése szerint ugyanakkor önmagában a személyiségi jogsértés nem vonja maga után a sérelemdíj automatikus megállapítását; a nem vagyoni hátrány bekövetkeztét a felperesnek igazolnia kell. Kiemelte: a felperest közszereplőként kiemelt türeési kötelezett terheli. A felperes ugyanezen tényállítás miatt már több alkalommal indított peres eljárást, ahol is elmarasztalták az alperest, vagy jogelődjét, így a felperes által megjelölt sérelemdíj eltúlzott összegű. A perbeli közlés egyidejűleg több platformon is megjelent és ugyanazon kijelentések együttes hatása jelentkezik a felperesnél; az újságcikk csupán csekély súlyú nem vagyoni hátrányt okozhatott. A sérelemdíj csak másodlagosan magánjogi büntetés, amellyel összefüggésben értékelni kell a Büntető Törvénykönyv módosítását is. A sérelemdíj összegének meghatározása körében nem játszhat szerepet az alperes gazdasági életben betöltött szerepe, és nettó árbevétele. Utalt arra, hogy az újságcikk megjelenése óta két év eltelt.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett www.h..n.hu portálon 2022. július 25-én „Szexuális botrányok sorozata a J.-ban” címmel megjelent újságcikkében annak valótlan állításával, hogy a felperes szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalos hölgyel. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 1 500 000 forint sérelemdíjat és 95 250 forint perköltséget, az állami adóhatóságnak pedig 90 000 forint kereseti illetéket. A 16. sorszám alatti kiegészítő ítéletben kötelezte továbbá az alperest a sérelemdíj után 2022. július 26. napjától késedelmi kamat megfizetésére is.

[6] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 190. §-a (2) bekezdésének a) pontjára figyelemmel tényként fogadta el, hogy 2022. júliusában húsz online platformon jelent meg ugyanezen cikk; a Pp. 266. §-ának (2) bekezdése alapján köztudomású tényként tekintette, hogy a valótlan alperesi állítás nem vagyoni hátrányt okozott a felperesnek, hiszen egy kiskorú hölgygel folytatott szexuális viszony állítása a nő, ötgyermekes családapáról alkalmas a hátrányos megítélésére. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:44. §-ának (1)-(3) bekezdései (az elsőfokú ítélet [10] és [11] bekezdése nyilvánvaló elírással tartalmaz 2:41. §-t) alapján sem járhat a közügyek vitatását biztosító alapjog gyakorlása a közéleti szereplő magán- és családi életének, otthonának sérelmével. Az újságcikk sérelmezett állítása egyértelműen tényállítás, amelynek valóságtartalmát a Pp. 265. §-ának (1) bekezdése szerint az alperesnek kellett volna bizonyítania, azonban erre indítványa sem volt. A valótlan tényállítás a felperes magánéletére vonatkozott, az alperes maga sem jelölt meg olyan közéleti színt, amely miatt ennek megtárgyalása indokolt lenne. Mindezekre tekintettel a Ptk. 2:51. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapította a jogsértést.

[7] A Ptk. 2:52. §-a alapján kötelezte az alperest sérelemdíj megfizetésére, amelynek mértékét a 2:52. § (3) bekezdésében rögzített szempontok alapján határozta meg. Figyelembe vette, hogy az alperes a korábbi bírósági ítéletekből tudott a tényállítás valótlanságáról, ehhez képest azt ismételtén megjelentette húsz platformon; amelyből arra következtetett, hogy tudatos lejárató kampányt folytatott a felperessel szemben. A valótlan állítás a felperest családi életében fokozottan zavarta, magyarázkodásra kényszerült. Kiemelte a sérelemdíj visszatartó és büntető funkcióját és értékelt az alperes vagyoni viszonyait. Az alperes Büntető Törvénykönyvvél összefüggő érvelését megalapozatlannak ítélte és a felperest ért immateriális hátrányra tekintettel a keresettel egyező mértékű sérelemdíjat látott indokoltnak. Az alperest a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes által felszámított perköltség megtérítésére. A kiegészítő ítéletben a Ptk. 6:48. §-ának (1)-(3) bekezdései alapján kötelezte az alperest a cikk megjelenését követő naptól késedelmi kamat megfizetésére.

[8] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet (részbeni) megváltoztatásával a sérelemdíj mellőzését; másodlagosan a sérelemdíj összegének 400 000 forintra történő mérséklését. Az ítéltábla felülbírálati jogkörét a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének c) és d) pontjaiban jelölte meg. Perköltség iránti igényt érvényesített.

[9] Hivatkozott arra, hogy a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése; amennyiben nem állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel összefüggésben a felperest nem vagyoni sérelem érte és a jogsértés tárgyi súlya nem kiemelkedő, úgy a sérelemdíj iránti igény elutasításának van helye. A nem vagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj megállapításának feltétele: a felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányokra nem hivatkozott, az általános életpaszta alapján nem vonható le olyan következtetés, amely megalapozná a sérelemdíj iránti igényét. A sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, a felperest ért nem vagyoni sérelem azok együttes hatása, amelyre tekintettel alacsonyabb sérelemdíj megállapítása indokolt (Kúria Pf. IV.20.475/2022. számú ítélete).

[10] A közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke a szankció alkalmazása során is mérlegelendő, a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme a közügyek körébe

tartozó tényállításokra is irányadó [Az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI.24.) AB határozata]. A közéleti témájú jogsértések esetén a bírósági gyakorlat nagyobb mértéktartást tanúsít. A felperest közszereplőként fokozott tűrés kötelezettség terheli, amelyben szűk körben a valótlan tényállítások tűrésének kötelezettsége is beletartozik. Ezen tűrés kötelezettségét az Alkotmánybíróság a 13/2014 (IV.18) és 3217/2020. (VI.19.) szám alatti határozataiban jelentősen tágította. A felperessel, mint politikai szereplővel szemben éles bírálatok és állítások fogalmazhatóak meg, számítani kell politikai hitelessége megkérdőjelezésére. Köztapasztalású tény, hogy a közbeszéd mindennapos témája a politikai szereplők közéleti magatartása; a közvélemény lényegében hozzászólt a hasonló megnyilvánulásokhoz.

[11] A bíróságok következetes – részben az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJB) által folytatott ítélkezésre is figyelemmel lévő – gyakorlata szerint az elfogadható bírálat határai a közszereplő politikusok tekintetében szélesebbek az átlagpolgárra vonatkozó határoknál [Lepojić kontra Szerbia (2007) App. 13909/05. Indokolás 77–78. bekezdései]; a politikusnak nagyobb fokú toleranciát kell tanúsítania, jó hírvének védelmét össze kell vetni a politikai kérdések nyílt megvitatásának érdekében [Oberschlick kontra Austria (No. 1.) (1991) 11662/85 29. bekezdése; Lopes Gomes da Silva kontra Portugália (2000) App. 37698/97 Indokolás 30. bekezdése; Unabhngige Initiative Informationsvielfalt kontra Ausztria (2002) App. 28525/95 Indokolás 36. bekezdése]. A politikai újságírók feladata, hogy pontosan tájékoztassák és figyelmeztessék a közvéleményt a nemkívánatos társadalmi jelenségekről, amint a megfelelő információ a birtokukba kerül [Cumpana és Mazare kontra Románia (2004) App. 33348/96 Indokolás 96. bekezdése].

[12] Kifejtette továbbá, hogy a sérelemdíj elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, csak másodsorban magánjogi büntetés. Értékelni szükséges, hogy megváltozott a valótlan és sértő tényállítások jogi értékelése: a Btk. 226. §-ának 2023. június 2-tól hatályos (3) bekezdése büntethetőséget kizáró okként szabályozza, ha az elkövetés sajtótermék útján történik. A prevenciós funkció nem válhat dominánssá, a polgári jogi szankció nem veheti át más jogágak szerepét. A sérelemdíjban csak kivételes a preventív funkció, az ellen egyéni jogsérelmeknél kizárólag a személyiségvédelem polgári jogi szankciói vehetőek igénybe. Ez azonban nem eredményezheti a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését; a sérelemdíjnak nem célja a generális prevenció; magánjogi büntető jellege csak akkor lehet hangsúlyos, ha a jogsértő kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, amely jelen esetben nem állapítható meg.

[13] A kifogásolt közlések megjelenése óta több mint két év telt el, a hírnek nincs köztudomásúlag figyelembe veendő aktualitása. Az alperes gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között a „magánjogi büntetés” céljából összefüggés nem állítható fel.

[14] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perkoltségében való marasztalását. Érvelése szerint az alperes jelentős tárgyi súlyú jogsértést követett el. Korábban ugyanezen valótlan állítás miatt már a bíróság jogerősen elmarasztalta, amelynek nem volt visszatartó ereje, az alperes a tudottan valós tényállítást ismételte meg. Hangsúlyozta: a jogsértés családi békéjét érintette, a valótlan tényállítás átment a köztudatba, debreceni ismerősei, párttársai jelzése szerint a cikkekre többen rákérdeztek, a gyermeke előtt is magyarázkodásra kényszerült.

[15] Az egységes és részletesen ismertetett bírói gyakorlat szerint elegendő a sérelemdíj megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése. Márpedig köztudomású tényként vehető figyelembe, hogy alkalmas a társadalmi megítélés, a politikusi hitelesség álasására, ha egy házasságban élő ötgyermekes családapáról azt állítják, fiatalkorú hölgygel folytatott házasságon kívüli intim viszonyt. A közvélemény szerint egy ilyen magatartás súlyosan elítélendő, amely méltatlanná teszi az elkövetőjét a közbizalomra.

[16] A következetes és részletesen ismertetett bírói gyakorlat szerint a valótlan tényállításokat a politikusok sem kötelesek túrni. A sérelmezett közlés kizárólag a magánszféráját érinti, közéleti tevékenységéhez nem kapcsolódik. Nem hagyható figyelmen kívül az alperesi magatartás célzatossága, a kiemelkedő felróhatóság.

[17] A közlés ugyan több platformon is megjelent, de eltérő olvasóközönséghez jutott el, a többszeri közlés éppen egymást erősítette. Kifejtette: nincs jelentősége, hogy ezen magatartást a büntetőjog szankcionálja-e. A megítélt sérelemdíj összegére tekintettel nem állítható, hogy az átvinné más jogági szankció szerepét; az nem jelenti a polgári jogi eszközrendszer szigorúbb alkalmazását. A sérelemdíj összegének megállapítás során nincs annak jelentősége, hogy mennyi idő telt el a jogsértő közlemény megjelenése óta; a sérelemdíj represszív funkciója hosszabb idő elteltével is érvényesül. A sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójának érvényesülése érdekében pedig figyelembe vehető az alperes gazdasági ereje is.

[18] Éppen a perbelihez hasonló, gyakran az alperes által tett közlések erodálják a politikai közbeszéd színvonalát; holott az alperes felelőssége, hogy az eseményekről a valóságnak megfelelően számoljon be, az ezt tanúsítani sem akaró alperes nem hivatkozhat a véleménynyilvánítás szabadsága által biztosított védelemre. A közvélemény a perbelihez hasonló vádakhoz nincs hozzászokva.

[19] Arra az esetre, ha a sérelemdíj összecszerúségét az ítéltábla nem találja teljes mértékben megalapozottnak, hivatkozott arra is, hogy a követelése nem volt nyilvánvalóan eltúlzott [Pp. 83. §-ának (3) bekezdése].

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt megalapozatlannak találta.

[21] Az ítéltábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést [Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdései], amely a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátainak átlépését indokolta volna, így felülbírálati jogkörét a Pp. 370. §-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolva nem érintette az elsőfokú ítélet személyiségi jogsértést megállapító rendelkezését. Az elsőfokú bíróság a fellebbezett rendelkezéssel összefüggésben is a tényállást a bizonyítékok logikus és okszerű mérlegelése alapján, helyesen állapította meg, és abból helytálló következtetésekre jutott; az ítéltábla döntésének indokait is osztotta. A fellebbezésben foglatlakra tekintettel rögzíti a következőket.

[22] Az alperes a másodfokú eljárásban a személyiségi jogsértést már nem vitatta, csupán arra hivatkozott, hogy a felperes sérelemdíj iránti igénye megalapozatlan. Arra helytállóan hivatkozott, hogy önmagában a személyiségi jogsértés ténye nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát (Kúria Pfv. 20.954/2022/4., Kúria Pfv.IV.21.764/2015.; BH2016. 241.); az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasításának lehet helye, ha nem állapítható meg a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben az igényérvényesítő oldalán nem vagyoni hátrány bekövetkezése, és a megállapított jogsértés tárgyi súlya sem kiemelkedő. A Ptk. 2:52. §-ának (1) és (3) bekezdéseire figyelemmel azonban nem volt megalapozatlan a felperes sérelemdíj iránti igénye, hiszen olyan köztudomású, azaz a Pp. 266. §-ának (2) bekezdése szerint külön bizonyítást nem igénylő immateriális sérelmek érték, amelyek az átlagos mértéket jelentősen meghaladják. Nem igényel külön bizonyítást, ha egy házasságban élő, többgyermekes apáról széles nyilvánosság előtt megalapozatlanul állítják, hogy fiatalkorú hölgygel folytatott intim viszonyt, az sérti jó hírnevét, és alkalmas arra, hogy társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [62], Győri Ítéltábla Pfv.20.086/2025/4. számú ítélet). A közlés a felperesre sértő, a társadalom elítélését kiváltó, de magánéletének, családi kapcsolatainak rombolására is alkalmas tartalmat hordoz. A cikkben szereplő valótlan állítások köztudomásúlag is magyarázkodással és a felszültség elviselésének kényszerével jártak együtt, amelyet felperes személyes előadásában is megerősített, így a felperes oldalán megállapítható a nem vagyoni sérelem.

[23] A fellebbezés arra helytállóan hivatkozott, hogy az Alkotmánybíróság által kifejtettek szerint a közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik, melynek részét képezik a tényállítást tartalmazó megnyilvánulások is; indokolt ezért, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának értékét {7/2014. (III. 7.) AB határozat [45] [47] [49] [50] bekezdései}. Azonban a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága sem korlátlan, a sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanosságok közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése {3217/2020. (VI.19.) AB határozat [41] bekezdése, 3350/2022. (VII.25.) AB határozat [44] bekezdése}. A véleménynyilvánítás szabadsága közszereplők esetében sem terjed ki a tudatosan valótlan tényállításokra vagy csúsztatásokra (BDT2024. 4779.); Az alperes által is idézett alkotmánybírósági gyakorlat szerint a véleménynyilvánítás szabadsága őt csak akkor védené, ha az általa közöltek valótlanosságáról nem tudott volna, és a foglalkozás által megkívánt körütekintést sem mulasztotta volna el. Jelen esetben ugyanakkor az alperest, illetve jogelődjét a jelen perbelivel azonos tartalmú tényállítás miatt jogerős bírósági ítélettel helyreigazításra kötelezték, továbbá két alkalommal is megállapították a tényállítások személyiségi jogsértő jellegét. Az alperes ennek ismeretében tudatosan, szándékosan és lejártó célzattal ismételte meg a valótlan állításokat a perbeli mellett még 19 általa kiadott sajtótermékben is, védelemre ekként nem lehet jogosult. Mivel az alperes maga is hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatára, az ítéltábla utal arra, hogy az EJEB által kialakított általános elv szerint általános „[...]az újságírók számára a közügyekben készített beszámolók tekintetében a 10. Cikk által biztosított védelem előfeltétele az, hogy az adott esetben jóhiszeműen, a tények pontos figyelembevételével eljárva »megbízható és pontos információt szolgáltatassanak az újságírói etikai szabályok követelményeinek betartásával« (ld. Bédat v. Switzerland [GC], no. 56925/08, § 58, ECHR 2016). Az újságírói etikai szabályok betartásának fokozott ellenőrzése nagyobb jelentőséggel bír egy olyan világban, ahol az egyének a hagyományos és elektronikus média, valamint állandóan növekvő számú szereplők közvetítésével hatalmas

menyiségű információval szembesülnek (ld. Stoll v. Switzerland [GC], no. 69698/01, § 104, ECHR 2007-V).” Az újságíróknak biztosított védelem feltétele, hogy az újságíró jóhiszeműen járjon el annak érdekében, hogy – az újságírás etikai szabályainak megfelelően – pontos és megbízható tájékoztatást nyújtson (pl. 18030/11. számú Magyar Helsinki Bizottság kontra Magyarország ügy). De ezt juttatja kifejezésre a 13/2014. (IV.18.) AB határozat (a határozat [41] bekezdése), és a 7/2014. (III. 7.) AB határozat is, amely szerint a bizonyíthatóan hamis tények – ha nem a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekében fogalmazták meg – nem állnak alkotmányos védelem alatt.

[24] Az Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A felperes nem vitásan közszereplő, a Ptk. 2:44. §-ának (1) bekezdése szerint ezért ugyan fokozott tűrési kötelezettség terheli, azonban személyiségi jogai védelmének korlátozása nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével; a magán- vagy családi életével kapcsolatos tevékenység, illetve adat nem minősül közügynek [Ptk. 2:44. §-ának (3) bekezdése]. A magán- és családi körben történt események ugyanakkor nem mindig és minden körülmények között tartoznak a magánélet védelme alá (Kúria Pfv.IV.20.138/2024/4. számú ítélete [19]); az Alkotmánybíróság 3210/2020. (VI. 19.) AB határozatában kifejtettek szerint az adott ügy összes körülményének gondos mérlegelésével állapítható meg, hogy a magánszféra, ezen belül a családi élet védelme méltányos egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, vagy a közlésnek van-e olyan információs értéke, mely előmozdítja a közéleti vitát ([56] bekezdés). Az alperes által tudottan valótlan, és személyiségi jogsértő állítások célzatosan ismétlése azonban nem részesíthető védelemben; az alperes közlése ekként a közéleti vitához nem járulhatott hozzá, kizárólagos célja a felperes érintett politikusi hitelességének rombolása volt.

[25] Nem adhat alapot a sérelemdíj mellőzésére az, hogy a sérelmezett közlés több médiaplatformon is megjelent. Éppen az állapítható meg, hogy az alperes a médiapiac professzionális és domináns szereplőjeként tudatosan ismételte meg sajtótermékeiben a felperesekre vonatkozó valótlan tényállításokat. A h.n.hu honlap elsősorban vármegye neve vármegye olvasóközönségét célozza, az alperes ugyanezen közlést ugyanakkor más személyi és földrajzi kört célzó sajtótermékeiben is szükségesnek találta megismételni. A jelen perrel érintett jogsértés tehát más személyi körben fejtette ki a felperesre gyakorolt negatív hatását, az ekként önállósult közlés alkalmas volt önmagában kiváltani a felperes személyiségi jogainak megsértését (Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.229/2024/4. szám alatti ítélete). Nem mellőzhető ezért az alperes sérelemdíj megfizetésére kötelezése azon okból, hogy ugyanezen tényállítás más sajtótermékekben történt közzététele miatt az alperest már kötelezték sérelemdíj megfizetésére; a bírói gyakorlat szerint az ismétlődő valótlan közlés éppen fokozottan alkalmas lehet arra, hogy a közvélekedés részévé váljon és az érintettől kialakult értékítéletet befolyásolja (Fővárosi Ítéltábla I.Pf.20.344/2022/4. számú ítélete, Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.342/2022/4. számú ítélete). A fellebbezésben felhívott, a Kúria által Pfv.IV.20.475/2022/4. szám alatt meghozott ítélet a tényállás eltérése miatt jelen perben nem volt releváns: azon ügyben az igényérvényesítő nem több, ugyanazon alperes által szerkesztett internetes portálon közzétett azonos tartalmú cikk alapján érvényesített több eljárásban igényt, hanem egy közzétett cikkre alapítottnan előbb csak meghatározott állításokra hivatkozva indított pert a személyiségi jogai

megsértése miatt, majd – a jogerős ítéletet követően - ugyanezen cikkben szereplő másik állítás alapján érvényesített objektív és szubjektív szankció iránti igényt.

[26] A sérelemdíj funkciója kettős: elsődlegesen kompenzációs szerepet tölt be a személyiségi jogsérelem tekintetében, de emellett a hasonló jogsértések megelőzését szolgáló magánjogi büntetésnek is tekinthető (BH2019. 268., PJD2016. 17., PJD2016. 14.). A Ptk. 2:52. §-ának (3) bekezdése a sérelemdíj összegének meghatározása körében nem tulajdonít jelentőséget annak, hogy a Büntető törvénykönyv mely tényállási elemek alapján minősít valamely magatartást egyben bűncselekménynek is; ugyanakkor annak fellebbezésben felhívott módosításához kapcsolt végső előterjesztői indokolásból következően a jogalkotói szándék nem irányult a polgári jogi eszközök hatásainak mérséklésére; az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj összegénél fogva nem állítható a prevenció jelleg indokolatlan hangsúlyossága. Ezzel összefüggésben is kellett értékelni az alperesi jogsértés súlyát és ismétlődő jellegét [amelyek mérlegelését a Ptk. 2:52. §-ának (3) bekezdése is előírja]. Figyelemmel arra, hogy azonos tartalmú közlés miatt a bíróságok jogerős ítélettel az alperest, illetve jogelődjét már több alkalommal is sérelemdíj megfizetésére kötelezték, a sérelemdíj magánjogi szankció funkciója az elsőfokú bíróság által megállapítottnál kisebb összegű sérelemdíj esetén egyáltalán nem érvényesülne. Az alperes tudatos, ismétlődő, lejárató célzatú jogsértése magasabb összegű sérelemdíjat indokol. A felperes fellebbezési ellenkérelmében helytállóan utalt arra is, hogy a bírói gyakorlat szerint a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójával összefüggésben a sérelemdíj összegének mérlegeléssel történő meghatározása körében figyelembe vehetők a sérelemdíj fizetésre kötelezett vagyoni viszonyai (Kúria Pfv.20.464/2018/8. számú ítélete – közzétéve: BH2019. 268.).

[27] Nem volt mellőzhető vagy csökkenthető az alperes sérelemdíj megfizetésére kötelezése azon okból sem, hogy a jogsértés elkövetése óta több mint két év telt el. Az alperes a jogsértést nem vitatottan elkövette, a felperes pedig elszenvedte a sérelemdíjat megalapozó immateriális hátrányokat.

[28] Az ítéltábla minezekre tekintettel a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[29] A felperes pernyertességére tekintettel a Pp. 83.-ának § (1) bekezdése szerint az alperes köteles megtéríteni az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségüket. A felperes ügyvédi munkadíjat számított fel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. §-ának (2) és (5) bekezdései alapján. A fellebbezés benyújtásának időpontjában ugyanakkor már a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: új Ükr.) volt hatályban; az ítéltábla a felperest illető ügyvédi munkadíjat a tartalom szerinti elbírálás elve alapján e szerint állapította meg azzal, hogy annak összege a Pp. 342. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel nem haladhatta meg a felszámított összeget. Az ítéltábla ezért a felszámított 37 500 forint +áfa megfizetésére kötelezte az alperest.

[30] A pervesztes alperes a Pp. 102. §-ának (1) bekezdése alapján köteles viselni a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési illetéket. Az erre vonatkozó további kötelezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78. §-ának (4) bekezdésén és

a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2025. december 10.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Rózsavölgyi Bálint s.k. bíró